

derom at faae Paategninger i Tjendebogen, eller ikke lader denne, overeensstemmende med § 10, paategne af den Huusbonde, hvis Tjeneste det forlader, skal bøde fra een til ti Rd.

§ 13.

Forsømmer Huusbonden at give den i § 10 befalede Paategning i det Tjendes Tjendebog, der forlader hans Tjeneste, eller at gjøre den ham efter § 11 paaliggende Anmeldelse, skal han bøde fra een til ti Rd.

§ 14.

Den, som udriver Blade af sin Tjendebog eller forsætlig gjør Noget i samme ukæseligt, skal bøde fra fem til ti Rd. eller straffes med simpelt Fængsel i indtil otte Dage eller Fængsel paa Vand og Brød i indtil tre Dage. — Hvo som forfalfter en Tjendebog, straffes efter de om Fald gjældende Lovbestemmelser.

§ 15.

Herved ophæves §§ 51—63 i „Tjendelov af 10de Mai 1854“.

Undertegnede (Liebe og Dvístgaard) have ikke troet at burde anbefale Folkethinget til Vedtagelse enten det af Udvalgets Fleertal affattede nye Lovforslag eller det oprindelige af Folkethingetsmanden for Maribo Amts Bde Valgfreds indbragte.

Det forekommer os nemlig ikke, at der ved de foreslaaede Forandringer, eller ved det egentlige Nye i samme — Forbudet imod Indførelsen af Vidnesbyrd i Tjendebogen — vilde opnaaes noget Bedre end Bestemmelserne i Loven af 10de Mai 1854 om Skudsmaal, ligesom der heller ikke synes over disse Bestemmelser at være ført Besværing fra de nærmest Paagjældende selv. Ligesom det for Huusbonden kan være af Vigtighed, at der i det Skudsmaal, han ved Tjenestetidens Ophør vil kunne meddele Tjendet, for dette ligger en stærk Opfordring til at opføre sig vel i Tjenesten, saaledes turde Tjendet i

Almindelighed for sit Vedkommende sætte Priis paa at gjøre sig fortjent til Opnaaelsen af et anbefalende Vidnesbyrd, og at saadanne Vidnesbyrd ikke skulde kunne som hidtil meddeles i Skudsmaalsbogen eller Tjendebogen, fordi de mindre gode Tjender derved ere udsatte for, i denne Bog at erholde ugunstige Vidnesbyrd, synes aabenbart ubilligt imod de gode Tjender, der dog vistnok have større Krav paa at paagtes ved Lovgivningens Bestemmelser end hine. Der er heller ingen Tvivl om, at jo Følgen af et Forbud imod Indførelsen af Skudsmaal i Tjendebogen vilde blive, at der ved Siden af denne nye Tjendebog vilde blive anskaffet en anden Bog med Vidnesbyrdenes, saaledes at man ifkun fik to Bøger istedetfor een, eller i alt Fald ved Siden af Tjendebogen flere eller færre løse Skudsmaal, til ikke ringe Ulempe for Alle.

Under Sagens første Behandling er fra andre Sider httret, at et Forbud mod Indførelsen af Skudsmaal i Skudsmaalsbogen vel ikke kunde fortjene Bisald, men at dog en ny Bestemmelse kunde være passende, hvorefter Indførelsen af Skudsmaal i Skudsmaalsbogen for Fremtiden skulde være en frivillig Sag, ikke blot som hidtil for Huusbonden, men ogsaa for Tjendet, uden hvis Samtykke Indførelsen altsaa ikke skulde kunne skee. Foruden at imidlertid ogsaa herved den Stilling, som Huusbonden befinder sig i efter Loven af 10de Mai 1854 og som Huusbonderne i Almindelighed maae antages at sætte Priis paa, væsentlig vilde forandres, saa vilde der neppe heller ad denne Vej for Tjendet opnaaes det, der tilsigtes. Skulde nemlig Skudsmaalsbogen eller Tjendebogen angive Tjenestetiderne, hvorom jo Alle ere enige, vilde det jo blive iøinesaldende, naar for een eller flere Tjenester Vidnesbyrd manglede, og det er vel neppe tvivlsomt, at der deraf ordentligviis vilde tages Anledning til, enten strax at vrage den Tjenestegørende eller i alt Fald forinden Antagelsen at forhøre sig hos de tidligere Huusbonder, fra hvem intet Vidnesbyrd foresandtes, hvorved da den for Tjendet uheldige Sammenhæng uundgaaelig vilde komme for Dagen. Saalænge det overhovedet maa forudsættes, at der efter Skik og Brug ved Tjenesteforholds